

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 7. Porphyria, & S. quidam Abbas ab infamia diuinitus liberati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

falsitas equitati. Per Dominum nostrum, &c. Atque hac tantum abfuit, ut impia indicarentur, ut sanctissimi Pontifices, principes Christianissimi, viri atque foemina sacrata istas purgandi ceremonias usurpârint. Solet tamen idem factum diuersis etiam atatibus, hîc pietatis, alibi erroris nomen accipere. Luithardus epistolarum apud Carolum III. Imp. Magister à Suenorum proceribus stupri insinuletus, quòd familiaris, quàm domus Casarea maiestatis postularet, cum Augusta vinceret, dignitate motus, in Italiam abit. Richarda Augusta, tam sinistro rumore aspersa, candenti ferro crimen adulterij obiectum diluit. Deinde haud umquam tactam se à Casare, nedum à quopiam alio mortalium violatam esse persanctè deierat. Missa ac remisso repudio, in Andalaui sacrarum foeminarum edem, quam ipsa dedicauerat, petit, ibiq; obijt & sepulta est. Hæc Auentinus.

§. VII.

Porphyria, & S. quidam Abbas ab infamia diuinitus liberati.

Indicant eundem lustrandi morem hi-
storici probatiores. Nam, ut de S. Kuni-
gunda Virgine, & Coniuge S. Henrici, per
ignitos vomeres probatissima innocentia,
taceam, toto orbe decantata, Leontius
certè

Cranzius
lib. 4. Sa-
xonix.
cap. 5. &
32. Leont.
in vita

S. Ioan;
Eleemo-
syn.

398

Cap. XIX. *Innocentes multos*

certè Episcopus testatur, Porphyriam quamdam, priùs Veneris mancipium, impuram vitam duxisse, postea ab Abbate à flagitio ad continentiae leges abducta, apud eundem, quasi in asylo, habitasse, vt haberet custodem castitatis. Ea Porphyrìa, vt plerumque suspiciosum vulgus facile ab invidente Sanctis stygio hoste in iudicia temeraria impellitur, magnae infamiae dedit occasionem. Alia quaedam puella, quae mater videri volebat, infantem suum in publico exposuerat, quem, ne fame periret, Porphyrìa transiens, audiensq; vagientem, misericordiam mota suscepit alendum. Et aluit domi suae filium alterius de plateis collectum. Quid pronius fuit, quam suspicari, feminam libidini assuetam peperisse? & peperisse prolem ab eo acceptam, cum quo cohabitaret? Hæc prima suspicio fuit. mox tacitum inter quosdam murmur, mox & rumor à mussitantibus vulgatus. Denique clara fama, vnde & ille, & illa infamis. Sed quia emendanda fuit ea fama, ne & Ordini, & Ecclesiae noxia esset, Abbas, coram centum & eo pluribus testibus, in suae, & mulieris castitatis testimonium, ardentius iussit afferri prunas, quas veste sua copiosè susce-

sè susceptas tulit, nulla ignis nota relicta. Nimirum vt innocentia sua esset defensio, offendit Deus, facilius esse, vestimenta castorum ab igne, quam corpora à libidine illaesa permanere. Cùm ergo, diuina gratia muniti hoc possint; libenter Deus prodigiosè illud facit. Simile quid narrat Ioan. Vasaus. Anno Dominicae Incarnationis 530. Toleti sub Amalarico Rege concilium celebratum est, cui praesuit Montanus: Qui, vt loquitur D. Isidorus, post Celsum fuit Toletana Sedis metropolitanus Episcopus, vita & eruditione clarus. Is antiquissima fidei relatione narratur, ad propulsandam coniugalis conuersationis infamiam, candentes prunas tam diu tenuisse veste, dum sacrum perageret, eoq; peracto, nec pruna ignem, nec vestis inuenta est amisisse decorem. Nimirum vbi homines fiunt hominum calumniatores, ibi vel elementa debent esse innocentiae testes.

§. VIII.

Castitatis, & fidei calumnia ignibus purgata.

Valde huic affine est, quod de Simplicio refert Gregorius Turonensis. Is Simplicius perpetuam cum vxore castitatem seruauerat. Electus autem in Episcopum, domi adhuc vxorem retinens, sororis loco fouebat.

Quem

Ioan. Vasaus in Chron. Hisp. ad An. 530. 10.

Vide & Sophron. in Prat. Spirit. cap. 114.

Greg. Turon. de gloria Confess. c. 76.